

STUDÁNKA

ZPRAVODAJ OBCÍ MALÉ SVATOŇOVICE, PETROVICE, STRÁŽKOVICE, ODOLOV Ročník XVI Červen 2008

1

Vzpomínka na oběti heydrichiády

K datu 9.července se vztahují velice smutné události v novodobých dějinách českého národa, které se tragicky zapsaly do dějin našeho kraje a obce. Jedná se o události, které následovaly po atentátu na zastupujícího říšského protektora a generála policie Reinharda Heydricha. Atentátníci, vyslaní k nám z Anglie tehdejší vládou sídlící v Londýně, byli totiž v úzkém spojení s rozsáhlou ilegální skupinou řízenou záložními důstojníky Čs.armády a členy sokolské odbojové skupiny, v jejímž čele stál učitel Josef Schejbal z Malých Svatoňovic. Hlavní úkol, atentát na R. Heydricha, parašutisté (Kubiš, Gabčík, Valčík) splnili a tím byl celému světu demonstrován odpor českého lidu proti německé okupaci. Ihned po atentátu probíhaly rozsáhlé policejní a vojenské operace, které měly zajistit dopadení atentátníků a jejich spolupracovníků. A to se také, žel zradou jednoho z nich, podařilo! Většina těchto statečných mladých lidí byla ukryta v podzemní kryptě kostela Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze. Tam také po nerovném boji s německou přesilou padli.

Sebemenší náznak schvalování atentátu nebo udání německým úřadům bylo pro okupanty důvodem k rozpoutání teroru proti občanům protektorátu. Tak byly vyhlazeny a měly být vymazány z map obce Lidice a později Ležáky. Jednoho z posledních statečných bojovníků Jirku Potůčka - Tolara, který měl na starosti obsluhu vysílačky a spojení s naším vedením v Anglii, kryla a zajišťovala již zmíněná sokolská organizace čítající asi 20 členů. Ukrytem vysílačky i její obsluhy v našem kraji s krycím jménem "Libuše" se měla stát výdušná jáma Adam ve Strážkovicích. Vyhledání tohoto místa a jeho ostrahu měli na starost učitel Josef Geisler, Miloš Hampl, Karel Kábrt. Jiné okolnosti však způsobily, že k tomu nedošlo. I v našem kraji vinou zbabělosti a zrad došlo koncem června 1942 na kosteleckých Končinách k odhalení úkrytu vysílačky v hospodářství Burdychových, k prozrazení a rozbití celé organizace a rychlému zatčení všech ilegálních pracovníků.

Byly to dny plné hrůzy, kdy nikdo nevěděl, zda některou osadu nebo obec v našem okolí nepotká osud Lidic a Ležáků. Gestapu se podařilo celou ilegální organizaci rozbit a její členy ve dnech 30.června - 3. července pozatýkat. Posledním aktem nacistické zvůle byl rozsudek stanného soudu v Praze, podle kterého byli všichni zatčení z našeho okolí (17 mužů a žen) dne 9. července 1942, tedy právě před 66 lety, zastřeleni na Zámečku u Pardubic. Jejich oběť nesmí být nikdy zapomenuta. Položili své životy v boji za naši svobodu. Čest jejich památce.

Eva Hylmarová, starostka obce

UZPOMÍNKA

Jako každoročně i letos se sejdeme - tentokrát v sobotu
5.července ve 14.00 hodin u památníku v areálu koupaliště
v Malých Svatoňovicích k uctění památky obětí těch,
kteří padli v boji za naši vlast.

Novinky v oblasti cestovních dokladů a občanských průkazů v roce 2008

Již druhým rokem je na MěÚ Trutnov plně v provozu nový systém zpracování žádostí o vydání cestovních dokladů, tzv. systém sběru biometrických údajů od žadatelů. Tento nový systém v praxi přinesl výhodu pro žadatele při podání žádosti o vydání cestovního dokladu (cestovní pas). Žadatel nepotřebuje fotografie a nemusí vyplňovat žádost o vydání cestovního dokladu. K projednání žádosti postačí pouze občanský průkaz, původní cestovní doklad a správný poplatek v příslušné výši (občan mladší 5 let 100,- Kč, občan starší 15 let 600,- Kč). Od 25.4.2008 již neplatí výjimka pro děti do věku 5 let, u kterých se neprovádělo zpracování žádosti o vydání cestovního dokladu výše uvedeným systémem. Od uvedeného data je také u těchto dětí žádost zpracována sběrem biometrických údajů. Zde je nutné připomenout, že v případě vydání prvního cestovního pasu je nyní občan mladší 15 let povinen prokázat státní občanství České republiky a to osvědčením, které vydávají krajské úřady, a to ve lhůtě do 30 dnů. Tuto žádost lze podat prostřednictvím kterékoliv nejbližší matriky. Současná legislativa v oblasti cestovních dokladů nově opět umožňuje provádět změny či doplnění údajů o občanech mladších 10 let do cestovního pasu jejich rodičů. Opět lze tedy zapsat děti do cestovního pasu rodičů. Přesto všem rodičům doporučujeme, aby svým dětem pořídili při cestě do zahraničí vlastní cestovní pas. Důvodem je skutečnost, že stále více států neakceptuje zápis dětí v cestovních pasech rodičů. Dle informací Ministerstva zahraničních věcí je dalším státem i Chorvatsko, který tento zápis neuznává. Samotné vydání cestovního dokladu, tj. zpracování a výroba, je provedeno ve lhůtě do 30 dnů. Všem potenciálním žadatelům tedy doporučujeme, aby o vydání cestovního dokladu požádali v těchto dnech, kdy budou jejich žádosti o vydání cestovního dokladu vyřízeny bez dlouhého čekání. Potřebné informace před podáním žádosti lze získat buď přímo na pracovišti MěÚ v Trutnově, nebo na telefonu číslo 499803219, 499803224.

V oblasti občanských průkazů je také v tomto roce prováděna výměna občanských průkazů bez strojově čitelných údajů (typ růžová karta). Občané jsou povinni provést výměnu občanských průkazů vydaných do 31. prosince 2003, a to včetně těch, u kterých je platnost bez omezení. Výjimkou z této povinnosti jsou pouze občané narození před 1. lednem 1936. Tito občané mohou nadále vlastnit tento typ občanského průkazu. U tohoto občanského průkazu ale nesmí být oddělena vyznačená část (ustříhnutý roh z důvodu změny stavu či změny trvalého pobytu). Za výše uvedenou výměnu občanského průkazu se nevybírá správný poplatek a lze ji uskutečnit během celého kalendářního roku. Zde je nutné připomenout, že na občanský průkaz lze vycestovat do států Evropské unie. Občané mladší 15 let, přestože jsou zapsáni v tomto občanském průkazu, musí mít k cestě po Evropské unii svůj cestovní doklad (cestovní pas). Potřebné informace před podáním žádosti lze získat buď přímo na MěÚ v Trutnově na tel. číslo 499803220, 499803218, nebo na OÚ Malé Svatoňovice na tel. č. 499886341.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubileum slavili a oslaví:

v lednu:

Jaromír Rak	70
Josef Adamec	85
Luboš Pék	50
Vladimír Řezníček	60
Rudolfová Jiřinka	85
Schroll Wilhelm	75
Souček Václav	94

v únoru:

Miloslava Kafková	85
Josef Král	60
Jiřina Nývltová	75
František Přibyl	50
Soňa Venclová	80

v březnu:

Lýdia Hladíková	60
Stanislav Exnar	80
Jiřina Nyklíčková	50
Josef Friede	80
Alena Dvořáková	85
Věra Raabová	60
Vladimíra Paterová	50
Jaroslav Volhejn	85
Zdeněk Hiller	75

Noví občané:

Adéla Králová
Klára Nosková
Ondřej Capranica
Bára Venclová
Lukáš Garček
Lucie Domáňová
Štěpán Hůrka

v dubnu:

Miloslav Málek	60
Pavel Hetflejš	70
Jiří Hájek	60
Karel Hájek	60
Irena Prouzová	80
Libuše Provazníková	70
Marie Vrbová	60
Jitka Prouzová	70
Barnabáš Dančo	50
Vlasta Čepeláková	80

v květnu:

Hana Hejnová	85
Petr Špinler	50
Vladimír Kult	50
Stanislava Čvančarová	60
Květoslav Kábrt	75
Věra Sedláčková	80
Zdeňka Tyrnerová	85
Irena Prouzová	50

v červnu:

Marta Štěpánová	80
Karel Kučera	60
Lubomír Tlamka	50
Jiří Herzig	70
Stanislav Jórka	80
Jitka Bímanová	50

Václav Jirásek připravuje nový sborník

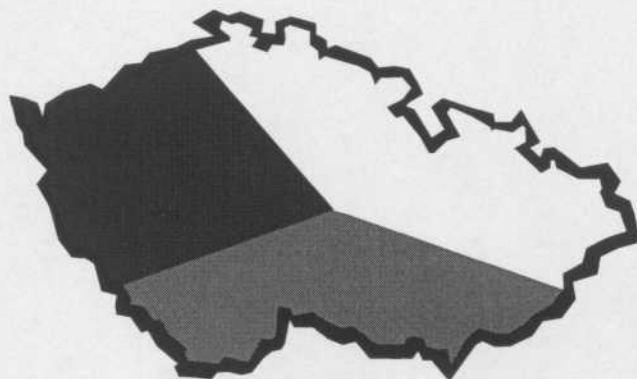
Autor knih *Ve znamení mlátku a želízka* (1. díl 2003, 2. díl 205) a historicko-etnografického sborníku *O dolování černého uhlí v markoušovické oblasti* (2006) připravuje další sborník, který se tentokrát bude věnovat oblasti svatoňovické (včetně Velkých Svatoňovic, Petrovic, Strážkovic a Odolova). Nový sborník začne nahlédnutím do historických pramenů a vedle hornického dávnověku připomene období parních těžních strojů ve 2. polovině 19. století a také éru Svatoňovické báňské společnosti i Východočeských uhelných dolů ve 20. století.

Vydavatelem sborníku bude opět Obec Malé Svatoňovice s finančním přispěním Městského úřadu v Trutnově, Grantového programu Královéhradeckého kraje a ostravské Nadace Landek. Předpokládá se náklad 700 výtisků v rozsahu 90 až 100 stran včetně mapek a fotografií. Autor prosí pamětníky o napsání jakýchkoliv vzpomínek na jestřebohorskou havířinu případně o zapůjčení zajímavých fotografií k obohacení textu. Sborník by měl vyjít koncem roku 2008 a jeho součástí bude i aktualizovaný přehled zaniklých důlních děl ve svatoňovické části Jestřebích hor.

Redakce Studánky

Pavla Nývltová: Příběhy odvahy a zrady

Koncem roku 2007 obohatilo nakladatelství Pavla Mervarta v Červeném Kostelci literaturu faktu o zajímavou a potřebnou publikaci Mgr. Pavliny Nýltové: *Příběhy odvahy a zrady*, s podtitulem *Jiří Potůček - Tolar, radista desantu Silver A* (197 str.). Zabývá se jednou z nejvýznamnějších akcí protinacistického odboje českého národa v roce 1942. Byly to aktivity paravýsadků z prosince roku 1941, které měly uskutečnit atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha, navázat spojení s domácím odbojem a zajišťovat zpravodajskou činnost pro londýnskou exilovou vládu. Jedním z nich byla skupina Silver A ve složení Alfréd Bartoš, Josef Valčík a Jiří Potůček. Po působení a tragických událostech v Pardubicích a Ležákách, při kterých přišla o život řada spolupracovníků, ale i oba parašutisté se aktivita posledního z nich, četaře Jiřího Potůčka přesunula 18. června 1942 do nejvýchodnějšího koutu Podkrkonoší pod Jestřebími horami, do tehdy hraničních obcí Červeného Kostelce, Bohdašína, Rtně v Podkrkonoší a Malých Svatoňovic. Tam našel azyl a spolupracovníky mezi členy podkrkonošské ilegální sokolské odbojové skupiny S1B vedené mladým učitelem Josefem Schejbalem z Malých Svatoňovic, se kterou byly již od jara v kontaktu. Vysílal dále svou vysílačkou Libuše z bohdašínské školy. Porušením konspiračních zásad byl vyzrazen a gestapem pronásledován. Podařilo se mu za tragických okolností uprchnout na Pardubicko, kde byl 2. července 1942 dostižen a zastřelen. Osmnáct jeho zdejších spolupracovníků bylo popraveno a řada dalších vyslýchána a vězněna. Zrádci a pracovníci hradeckého gestapa, z nichž některé se podařilo zjistit, byli po válce odsouzeni a potrestáni. Těmito událostmi se s různou úrovní a dokumentární hodnotou zabývala řada autorů jako F. Ducháč (1946), J. Šimáně (1946), J. Metelka (1967), J. Žižka (1967), Z. Jelínek (1992) a další. Jejich první etapa v Pardubicích se dočkala i televizního zpracování v roce 2007, ale bohužel ji degradovala na milostná dobrodružství velitele výsadku, končící spolu s celou akcí velmi tragicky. Nedočkali jsme se v něm náležitého vysvětlení ani jejího poslání, ani významu. Jiřímu Potůčkovi, který jediný tragédii přežil, pozornost věnována nebyla.

A právě jeho aktivity jsou středem zájmu autorky publikace. Nemají pouze regionální význam, ale bezprostředně souvisí s činností jedné z nejvýznamnějších a také nejúspěšnějších paraskupin vyslaných z Londýna na pomoc domácímu odboji. Autorka je zpracovala ve své původně diplomové práci na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně na základě hlubšího studia a kritického zhodnocení literatury, ale zejména studia dostupných historických dokumentů a vzpomínek pamětníků velmi zasvěceně a objektivně. Svědčí o tom bohatý poznámkový aparát s citací pramenů u každé z osmi kapitol. Hodnotný dokument mladé historičky - bohemistky z dějin Podkrkonoší je velmi zajímavě a poutavě zpracován a dokonale vystihuje tíživou atmosféru té doby, připomínající nám nezapomínat.

Nám Svatoňovickým připomíná autorka řadu našich spoluobčanů, kteří se tehdy postavili proti okupantům a položili životy za obnovení naší svobody, nezapomenutelného učitele a sokolského pracovníka Josefa Schejbala, mladého úředníka Standu Prouzu, strážkovické pracovníky Svatoňovické báňské společnosti Karla Kábrta a Jaroslava Hampla i učitele Josefa Geislera, zastřelené gestapem na pardubickém Zámečku 9. června 1942 i svatoňovického rodáka Jaroslava Faltu, učitele z České Skalice, umučeného v Mauthausenu. Mezi těmi, kteří se dožili osvobození a mezi námi již nejsou, vzpomíná vyslýchané a vězněné manželky popravených, zejména ženu Josefa Schejbala, učitelku Vlastu, ale i učitelku Annu Petrovou, železničáře Josefa Holubce a Josefa Matějku, dělníka, sportovce Josefa Rudolfa, učitele Jindřicha Stojánka, poštovního úředníka Oldřicha Štočka, ale i profesora St. Krause, který do Svatoňovic často zajížděl a mnohé z nás na gymnáziu v Trutnově a Úpici učil. Jejich postoj, ideály, kterými žili i jejich odkaz by neměly být pouze náplní vzpomínek nás starších pamětníků, ale příkladem pro dnešní, mladší generace, jejichž příslušníci hledají své postoje k životu a ideály. Zařadte knížku na první místo své četby, vracejte se k ní a zamýšlejte se!

II. Studánecká Čapkiana

Takto upozorňovaly webové stránky naší obce na významnou akci:

II. ročník Studánecké Čapkiany 2008

V roce 90. výročí vzniku Československé republiky a 70. výročí úmrtí Karla Čapka pořádají Obec Malé Svatoňovice a Společnost bratří Čapků v Malých Svatoňovicích 16.5.- 17.5.08 **24 hodinovou četbu prací tří sourozenců Čapkových** a interpretaci textů hodnotících jejich tvorbu a činnost.

Zahájení: 16. května 2008 v 17.00 hodin

Ukončení: 17. května 2008 v 17.00 hodin

Místo konání: Velký sál Kulturního klubu v Malých Svatoňovicích, Obřadní síň v Malých Svatoňovicích

V úvodu Čapkiany se uskuteční vernisáž putovní výstavy Čapci a Slovensko, která bude instalována v malém sále kulturního klubu do 22.5.2008.

Každý účastník přátelsky vítán a každý interpret s připraveným textem vřele vítán.

A jak celá akce probíhala?

Protože je Čapkiana poctou sourozencům Čapkovým, byla zahájena položením kytice k sousoší bratří Čapků. Potom už následovalo slavnostní zahájení ve velkém sále KK, které provedl předseda místní pobočky SBČ Ing. Václav Tyrner přečtením úryvku z Krakonošovy zahrady. Dr. Karel Řehák vyzdvihl význam obou bratří a pí starostka Eva Hylmarová přivítala přítomné a představila významné hosty, MUDr. Jaroslava Dostála, manžela Alenky Čapkové, jeho dceru a vnučku Josefa Čapka PhDr. Kateřinu Dostálovou, předsedu české sekce mezinárodního PEN klubu Jiřího Dědečka, čapkologa Aleše Fetterse, ředitelku památníku K. Čapka na Strži pí Kristinu Váňovou a knihovnice z celé naší republiky, které se tu sešly na další knihovnické akci pod vedením pí Blažkové, která v naší obci našla nový domov. A potom se už na jevišti střídali interpreti se svými ukázkami. Mgr. Alena Křivská z Úpice zahájila tuto část zpovědí Můj život s pejskem a kočičkou a Devaterem pohádek Karla Čapka. Zavzpomínala, jak ji provázeli bratří Čapkové od dětství až do dospělosti, kdy se stala učitelkou na škole, kam chodili co žáci Karel s Josefem. Její žákyně přečetla básně Jana Skácela, které vznikly k obrázkům J. Čapka. Pan Josef Kult, bývalý dlouholetý ředitel naší školy a divadelní ochotník, bravurním způsobem rozehrál příběh milovníka kaktusů z povídky Ukradený kaktus. Šestnáct žáků ZŠ Úpice – Lány nám připomnělo Velkou doktorskou pohádku a jejich tři mladší spolužáci zase velmi zdařile převyprávěli pohádku O panence, která tence plakala. A potom už vystoupil básník a písničkář Jiří Dědeček, který navázal na skvělé Čapkovy překlady francouzské poezie a zazpíval několik francouzských písní, ale i svých protest songů, dokonce v duchu čapkovské tradice přečetl i svůj vlastní fejeton a úryvek z nedávno vydaného románu Snídaně se psem. Jeho vystoupení bylo přijato s velkým ohlasem, potěšil i příslib účasti na dalších ročnících Čapkiany. Jiří Orsák nezapřel zkušeného divadelníka a přehrál nám povídku Básník. Studentka úpického gymnázia Šárka Vavřincová si připravila ukázkou z Kulhavého poutníka a jednoho apokryfu. To už se přítomní přesunuli do obřadní síně, do komornějšího prostředí, ale do posledního místečka zaplněného. Pan Aleš Fetterse nám představil Helenu Čapkovou, když přečetl z její prvotiny Malé děvče druhou kapitolu o rodině. Paní Věra Pokorná, členka pražské SBČ, jinak svými kořeny patřící do našeho kraje, si vybrala ukázky z knížky Moji milí bratři. Paní Kristina Váňová, jedna z autorek putovní výstavy **Slovensko bratří Čapků** – instalované v malém sále KK do 22. května – zavzpomínala, jak tato výstava vznikala. Vylíčila cestu do míst, kam Čapci tak rádi jezdili, a s jakým Slovenskem se s PhDr. Martou Dandovou setkaly. Ing. Václav Tyrner přečetl báseň Josefa Čapka Přátelům z cyklu básní z koncentračního tábora. Jeho neteř, Ing. Dáša Zoufalá z Prahy, velmi osobitým způsobem ukázala, že Čapkovy apokryfy jsou nadčasové. Ty lamentace starší generace kvůli pohodlnosti mladých nám nebyly neznámé. Paní Zdena Tyrnerová si vybrala vyprávění Marie Šulcové o svatbě Karla Čapka s Olgou a o jejich první návštěvě na Strži. A přicházeli další a další interpreti a papír s nadpisem II. ročník Svatoňovické Čapkiany se plnil jejich podpisy. Všem se dostalo malé pozornosti na tuto událost. Až do dvou hodin v noci se hlásili nedočkaví čtenáři, aby se mohli pochlubit tím, co si připravili. Vydržely i knihovnice, které v sobotu ráno čekal výlet na Hejšovinu. Potom nastalo určité uklidnění a kolem šesté hodiny ranní došlo k výměně stráží. Odcházel vytrvalci, kteří bděli až do rána, a sešli jsme se tu v loňské sestavě: pí starostka (po celonočním bdění svěží a příjemná), pan Petr Nesládek potěšil Čapkovými fejetony – jak jsou aktuální – Luboš Jiroušek, zástupce mladé generace a já se vzpomínkami Heleny Čapkové na dětství. Přišel i Jindra Hylmar a potěšil výrazným přednesem Čapkových povídek. Ředitelka památníku na Strži pí K. Váňová přečetla proslov PhDr. Marty Dandové k výstavě Slovensko bratří Čapků.

V půl deváté jsme se přemístili do velkého sálu KK, protože tam následoval blok naší ZŠ. Nejdříve se představilo deset žáků 5. – 7. tř. s dramatizací Velké doktorské pohádky v příslušných kostýmech. Po jejich zdařilém vystoupení šestice prvňáčků přečetla pohádku Jak si pejsek roztrhl kačata. Byla to pro ně velká námaha, proto přivítali, že je v hledišti podpořili mnozí rodiče. Vystoupení místních dětí přerušila Hanka Šustková, trutnovská gymnazistka. Vybrala si ukázkou z Matky. A potom se už na jevišti usadili druháci, třetáci a čtvrtáci s pí uč. Nehybovou a Jirsákovou, aby nám přečetli pohádku O chlapcích z Domažlic a Jak si pejsek s kočičkou pekli dort. Vystřídal je druhý stupeň ZŠ. A. Stříhanková, K. Nehybová, N. Škodová s pí uč. Gruntovou sehrály maňáskové divadlo O panence, která tenounce plakala. Miloš Bradáč s Vojtou Těžkým také s maňásky předvedli pohádku Případ s hejkalem. Brzáková, Čepelková, Pelcová, Franzeová a Sýkorová sehrály pohádku Jak si pejsek s kočičkou pekli

dort. M. Hloušková, K. Prouzová a A. Gregorová nás potěšily pohádkou Havlovický vodník. Tříhodinový blok žáků naší školy zakončila Nikola Jirásková, která nás seznámila se svým názorem na RUR. Vystoupení naší školy se opravdu povedlo, bylo radost je sledovat.

Potom se na jevišti objevila již po několikáté pí Věra Pokorná s Modlitbou za pravdu. PhDr. Kateřina Dostálová přečetla 6. kapitulu z prvotiny H. Čapkové Malé děvče. Její tatínek MUDr. J. Dostál nejdříve připomněl tragický konec Josefa Čapka potom přednesl jeho básně z koncentračního tábora Mé ženě, Mé dceři a Před velikou cestou. Následovaly interpretace sourozenců Hylmarových a Dr. Karla Řeháka. Představily se i tři žákyně ze ZŠ Bratři Čapků. Pan Václav Křech přednesl svou paralelu Bílé nemoci a RUR s dneškem. Opět se představila pí starostka a potom už následoval poslední dvouhodinový blok, který zahájil Ing. T. Lokvenc, který ukázky z díla H. Čapkové Moji milí bratři doplnil svými vzpomínkami na starou Studánku. Manželé Jiráskovi přečetli ze své knihy Ve znamení mlátka a železka část, která se týkala působení MUDr. A. Čapka v naší obci, a upozornili na magické sedmičky v historii naší obce. Po dalším vystoupení Věry Pokorné promluvil prof. Trnka o románu Továrna na absolutno u ukázal jeho aktuálnost v naší době. Již počtvrté vystoupil Jiří Orsák a bravurně podal povídku Rekord. Mgr. J. Dvorský shrnul poslední roky života K. Čapka a jeho ženy Olgy a zarecitoval její básně věnované Karlu Čapkovi. Předseda naší pobočky SBČ Ing. V. Tyrner zakončil Čapkianu modlitbou sv. Františka z Assisi. Pí Eva Hylmarová shrnula průběh Čapkiany a sdělila jako perličku, že nás navštívil Karel Čapek z Trutnova a Lucie Čapková z naší obce. Muži z výboru naší SBČ předali Evě Hylmarové kytičku jako poděkování za přípravu a řízení Čapkiany. O úplný závěr se postaral svým hudebním vystoupením Ing. K. Müller, když doprovodil na klavír zpívající Leničku Farskou.

I letošní Čapkiana se skutečně vydařila, na tabuli se skvělo 143 podpisů, loni 130. Z významných hostů většinu času strávili jako interpreti či posluchači Dostáloví a V. Pokorná. Ovšem největší hrdinkou byla starostka Eva Hylmarová, která celých těch čtyřadvacet hodin řídila sled čtení, obdarovávala a povzbuzovala účinkující a vůbec nebylo znát, že si nezdržela ani minutu, stále byla svěží, usměvavá, milá. Stala se ústřední postavou Čapkiany, a tak kytička, kterou obdržela, byla jen malým poděkováním za její velikou práci.

Osudové osmičky

říjen	1108	Přemyslovci nechali vyvraždit významný rod Vršovců
11.1.	1158	český kníže Vladislav II. obdržel za své služby dědičný královský titul
8.9.	1158	Vladislav II. korunován v Milánu českým králem
26.8.	1278	v bitvě na Moravském poli zahynul Přemysl Otakar II.
8.2.	1348	Karel IV. založil Nové Město pražské
7.4.	1348	Karel IV. založil pražskou univerzitu
10.6.	1348	Matyáš z Arrasu začal budovat Karlštejn
29.11.	1378	zemřel Karel IV., vlády se ujal Václav IV.
29.6.	1438	Albrecht Habsburský korunován českým králem
3.9.	1448	ozbrojené oddíly Jiřího z Poděbrad obsadily Prahu, čímž získal významné postavení v zemi, začal používat titul správce Království českého
2.3.	1458	zemský správce Jiří z Poděbrad byl zvolen českým králem
7.12.	1478	Vladislav Jagellonský a Matyáš Korvín uzavřeli smlouvu, že mohou oba používat titul českého krále
23.5.	1618	pražská defenestrace
26.7.	1648	Švédové vtrhli do Prahy, obsadili Malou Stranu a Hradčany
24.10.	1648	ve Vestfálsku podepsán mír, skončila třicetiletá válka
12.– 17.6.	1848	Červnové povstání v Praze, 17.6. Praha kapitulovala
2.12.	1848	Ferdinand V. se vzdal českého trůnu, vlády se ujal jeho synovec jako císař František Josef I.
28.10.	1918	vznik Československé republiky
29.9.	1938	v Mnichově se konala schůzka nejvyšších představitelů Anglie, Francie, Itálie, Německa o odstoupení pohraničních oblastí českých zemí Německu
25.2.	1948	prezident Edvard Beneš přijal demisi demokratických ministrů, potvrdil tím převzetí nekontrolované moci do rukou KSČ
27.2.	1948	prezident E. Beneš přijal vládu obrozené Národní fronty a opustil Pražský hrad
10.3.	1948	za dosud nevyjasněných okolností zahynul ministr zahraničí Jan Masaryk
3.9.	1948	zemřel bývalý prezident Dr. E. Beneš (z úřadu odstoupil 7.6.)
21.8.	1968	vojska SSSR, NDR, Polska, Maďarska a Bulharska překročila naše hranice
22.2.	1998	na XVIII. ZOH v Naganu získali naši hokejisté poprvé zlatou medaili

Setkání s bratry Čapků

Josef Cabadaj (1948)

Pochází z Úpice, nyní bydlí ve Velkých Svatoňovicích. Pracoval jako dělník a technik v textilním průmyslu, po roce 1990 ve státní správě a samosprávě do konce roku 2007.

Když pročítám řádky Zpráv Společnosti brří Čapků, ve kterých popisují autoři své setkání s Josefem a Karlem, vždy se zamýšlím nad tím, jak jsem se s nimi setkal já. Bydlel jsem od narození v Úpici na Závodi, což je dělnická část městečka. Chodil jsem do školy na Blahovku, která byla později přejmenovaná na Základní školu Brří Čapků, navštěvoval jsem od deseti let městskou knihovnu a byl jsem znám ve škole častým čtením pod lavicí. Jak už to tak bývá, četl jsem všechno, rodokapsy počínaje a světovou literaturou konče. Z díla Josefa a Karla mne zaujaly především pohádky a povídky. Když mi bylo více jak osmnáct let, byl jsem po vyučení, a podobně jako Josef Čapek jsem nastoupil do textilky, kde jsem začal jako seřizovač na tkalcovně dělat práci, která mne sice nijak nenadchla, nicméně musím uznat, že byla zajímavá a bez strašidelného stereotypu, jak ji patrně vnímal Josef Čapek, který pracoval jako volontér ve stejné fabrice. Já byl však zcela posedlý sportem, neměl jsem žádné umělecké ambice a po návratu z vojny jsem opět nastoupil na stejné místo. A právě tady začínají moje vzpomínky na setkání s Čapků. Pracoval jsem na jedné směně s Karlem Pospíšilem z Malých Svatoňovic, a když jsem si postavil rodinný domek ve Velkých Svatoňovicích, tak jsme se začali setkávat stále častěji. Karel bydlel na náměstí u Studánky, jeho maminka prováděla návštěvníky v muzeu a oba byli samozřejmě více než nadšenými čapkovci. Při jedné diskuzi jsme se dohodli o zorganizování čapkovského pochodu po Brendách. Karel vybral trať, vedla od Bílého kolu do Maternice a zpět, já prosadil název „Memoryjál Kervavýho Čepelky“. Pochod se ujal a chodí se dodnes za hojně účasti, i když trať a pojmenování se několikrát změnilo. Dílo bratrů Čapků jsem měl v té době přečtené, v knihovně takřka vše z jejich díla uložené a rád jsem s Karlíkem Pospíšilem diskutoval o nadčasovosti čapkovského způsobu myšlení. V té době mne však zaujal další člověk, který Čapkům rozuměl. Byl to úředník z úpické Juty pan Jan Kábrt. Ten v té době působil v městském muzeu a také jako pokladník úpické tělovýchovné organizace Sparta. Několikrát jsem za ním domů na Sychrov musel přijít s fakturami, účty a podobnými oddílovými věcmi, protože jsem byl předseda oddílu boxu ve Spartě. Byl to vysoký, velmi štíhlý pán, který vás okamžitě prokouknul, a když jste se mu nelíbil, uměl to dát najevo. Při jedné návštěvě, kdy jsem projevil zájem o to, co dělá, tak mi ukázal, že pracuje na autobiografickém díle o rodině MUDr. Antonína Čapka a pozval mne do muzea. Byl jsem tam za ním několikrát, prakticky návštěvy skončily dopsáním a vydáním knihy v roce 1985. Je to útlá knížka s názvem Krakonošova zahrada bratrů Čapků a já ji považuji dodnes za literární počín, který mne nejvíce Čapkům přiblížil. Jan Kábrt s velkou precizností a především s obrovskou láskou, úctou a s velkou dávkou úpického patriotismu popsal život Čapkovy rodiny tak, jak ji v době jejich sedmnáctiletého pobytu v Úpici poznali tehdejší obyvatelé podkrkonošského městečka. Seznámil také čtenáře s atmosférou života rodiny Čapkovy a poodhalil činnost MUDr. Čapka a jeho manželky v řadě oblastí úpického městského života, zejména v oblasti sociální a kulturní. Při svém studiu na právnické fakultě v Brně jsem použil některých jeho údajů při mých seminárních výtvorech a vždy s úspěchem. Jsem si jist, že pan Jan Kábrt by byl velmi spokojen se skutečností, že po řadě desetiletí má rodina MUDr. Antonína Čapka svou stálou expozici v muzeu v Úpici, kterou tak citlivě navrhl a upravil pan profesor Aleš Fetter, rovněž velký znalec díla Josefa a Karla.

Měl jsem tenkrát s Karlem Pospíšilem hodně stejných zájmů, to už jsem byl členem Společnosti, plánovali jsme cestu na Podkarpatskou Rus, které jsme dali pracovní název „Po stopách Hordubala“, chodili jsme po Brendách, které Karel Pospíšil tak miloval, jezdili jsme na kole po zajímavostech v okolí, navštívili jsme Hronov, Žernov, okolní mlýny, Hejkalovu borovici, Bor i Hejšovinu a já si teprve tehdy přímo na místě, uvědomil Josefův a Karlův pohádkový místopis. Vášně Karla Pospíšila pro turistiku byla nezměrná a trvala až do jeho předčasné smrti.

S takovou přirozeně lidskou úctou, jakou měli pánové Karel Pospíšil a Jan Kábrt k dílu obou bratrů od svatoňovické Studánky, jsem se již nikdy nesetkal. Nebyli to univerzitní vědci, neměli vysokoškolské vzdělání, byli to však prostí, velmi inteligentní a slušní lidé, prodchnutí obrovskou láskou a pokorou. Oba na mne zapůsobili jako potomci podkrkonošských písmáků, o kterých se Čapkové rádi zmiňovali ve svých dílech a kterých v kraji Čapků, Němcově, Jiráská a Hostovského bylo hodně. Závěrem bych rád shrnul asi toto: k Čapkům coby spisovatelům mne přivedla čtenářská záliba (dosud trvající), ale k Čapkům coby k osobnostem, které nám dodnes ukazují svou nadčasovost díla, hlubokou a přesto velmi lidskou filosofii života, mne přivedli pánové Karel Pospíšil z Malých Svatoňovic a Jan Kábrt z Úpice. Díky.

Křest poštovní známky

Muzeum bratrů Čapků, obec Malé Svatoňovice, SČF - společnost sběratelů čs. známek a Česká pošta, s.p. uspořádaly **28. května** v 15.00 hodin v Muzeu bratrů Čapků **křest poštovní známky emise Dětem Povídaní o pejskovi a kočičce**. Tohoto slavnostního aktu se za účasti mnohých hostů ujala paní starostka Eva Hylmarová a ke křtu použila vodu, vytékající ze sedmipramenné studánky vedle kostela Sedmiradostné P. Marie. Pan Jiří Orsák nacvičil s dětmi naší ZŠ úryvek z Velké poštácké pohádky, aby byla zachována jednota – když křest poštovní známky, tak poštácká pohádka. K zakoupení byl pamětní list s podpisy autorů: grafická úprava – Oldřich Pošmurný, rytec – Jaroslav Tvrdouň a aršík s osmi známkami a jiné cennosti, které ocenili zvláště filatelisté. Zájem byl veliký. Po této slavnostní akci bylo nabídnuto pohoštění a možnost celkové prohlídky muzea. Zase jedna zdařilá akce.

V brendském lese s Lotrandem a loupežníky

se ocitly děti I. stupně ZŠ v Malých Svatoňovicích ve dnech 27. – 28. 5. 2008

Žijeme na úpatí Jestřebích hor porostlých krásnými lesy, kam často chodíme na procházky, na houby i na borůvky. V lese je ticho, čerstvý vzduch, můžeme zde v klidu pozorovat ptáky, zvířata, stromy a stíny, které sluníčko vykresluje do neuvěřitelných tvarů. Je to prostě nádhera! Ale vždycky tomu tak nebylo.

Kdysi dávno žili v těchto lesích loupežníci se svým velitelem Lotrandem. My tohoto loupežníka známe z vyprávění Karla Čapka.

V těchto dnech jsme si s dětmi na loupežníky tak trochu zahráli. Někteří se proměnili v loupežníky chystající se oloupit skupinu obchodníků. Ale nejen to. Každý loupežník se přece musí ve svém lese vyznat, proto jsme chodili s buzolou, mapou, pozorovali stromy, připomínali si i dějiny naší obce a okolí. Obchodníci zase počítali, hledali, určovali, a tak vydělávali peníze.

Nocovali jsme na Jestřebí boudě, kde děti připravily všem pocestným galerii portrétů mocného Lotranda, obrázky zvířat žijících v lese a pokud vydržely, tak před chalupou stojí stavby z klacků. Pod oknem je malé akvárium plné proutkových rybiček a na okenních parapetech se na vás usmějí obličejové z přírodnin. Celá akce se konala za nádherného počasí a všichni si přírodu i hry náramně užili.

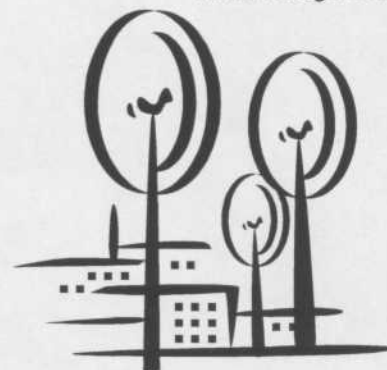

Alena Herzigová uč.

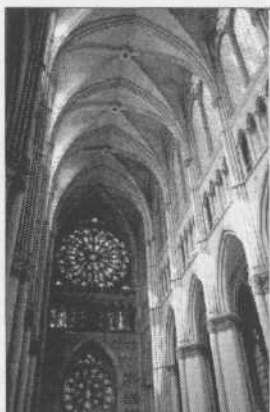
Hrátka s obnovitelnými zdroji – exkurze 9. třídy

V souvislosti s hledáním optimálních energetických zdrojů se v současné době hovoří o obnovitelných zdrojích. Návod, jak lze názorně vysvětlit vlastnosti jednotlivých druhů „zelené energie“ široké veřejnosti, nabízí interaktivní naučná expozice v Informačním centru historické secesní budovy malé vodní elektrárny HUČÁK v Hradci Králové. Exkurzi do tohoto centra uskutečnili 3. června žáci 9. třídy. Získali jsme zde informace o využití sluneční, vodní a větrné energie a všechno jsme si mohli vyzkoušet na vystavených modelech. Průvodce expozice nám předvedl 1. funkční model větrného tornáda v ČR. Poté jsme si prohlédli pravou funkční strojovnu vodní elektrárny HUČÁK, která letos slaví 100 let od svého založení.

Druhá část naší úterní exkurze pokračovala na hlavním nádraží v Hradci Králové, kde jsme vstoupili do dvou dobových vagónů, které v době 2. světové války sloužily k transportům Židů do koncentračních táborů. Tato putovní výstava Muzea SNP nám přiblížila tragické osudy lidí v období holocaustu v letech 1939-1945. Zhlédli jsme autentický film s osobními výpověďmi lidí, kteří transporty přežili. Průvodci tímto projektem nás seznámili s historií procesu holocaustu a měli jsme možnost si prohlédnout fotografie a dopisy lidí, kteří se už nikdy domů nevrátili. Uvědomili jsme si, že by z nás nikdo válku nechtěl zažít.

Exkurze 7. třídy - Gotika v Kutné Hoře

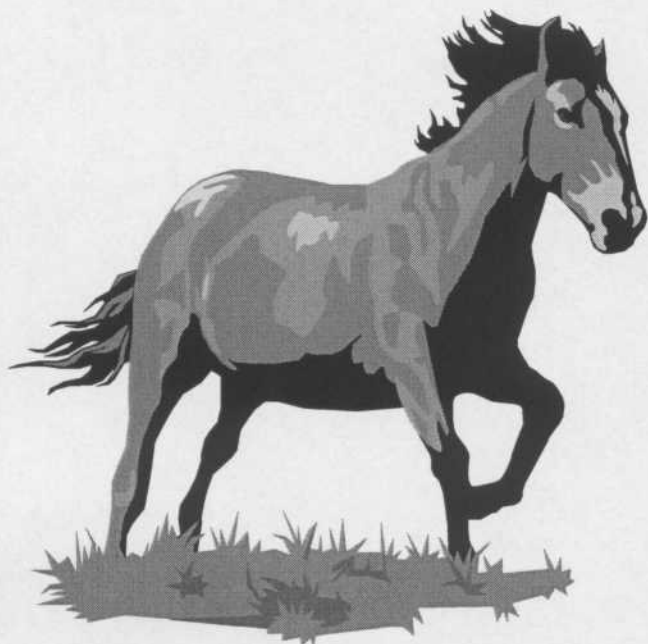

16. dubna se 7. třída vydala vlakem na exkurzi do Kutné Hory.

Vlakem jsme několikrát přestupovali, ale nakonec jsme dojeli až do Kutné Hory. První návštěva vedla do kostnice. Je to vlastně malý kostelík, který stojí uprostřed hřbitova a skrývá uvnitř 40 000 lidských koster. Když jsme vycházeli z kostnice, byli jsme ještě trochu vyděšeni. Potom jsme šli k Vlašskému dvoru. Jeho krásné prostředí s kašnou uprostřed nádvoří nás uklidnilo. Při prohlídce Vlašského dvora jsme viděli, jak se razily pražské groše, živého pregéře, velký zasedací sál i kapli Václava II. S mincí v dlaní, kterou nám vyrazil pregér, jsme všichni odešli do chrámu svaté Barbory. Katedrála je postavena z pěti lodí a všechny určitě zaujaly krásné a velké varhany. I tato prohlídka byla velmi pěkná. Poslední zastávka vedla do dolů na stříbro, na které jsme se všichni těšili nejvíce. Po malém výkladu nám průvodkyně oblékla bílé pláště, na hlavu jsme si dali přilbu a do ruky baterku, a hurá do dolů. Když jsme byli v hloubce 30 m pod zemí, procházeli jsme úzkými chodbičkami, až jsme viděli slunce a mohli jsme vypnout baterky. Doly byly příjemnou tečkou za naší skvělou a poučnou exkurzí.

Příspěvek do literární soutěže

Touto prací se **Hana Martincová, žákyně 7.tř. naší školy**, zúčastnila literární soutěže Úpice bratří Čapků. Práce je velmi zdařilá, proto ji uvádíme:

Moje kobyla Alfa

Byl nádherný slunečný den, procházela jsem se po prašné venkovské cestě. Myslela jsem na to, že se můj sen o kobylce nikdy nevyplní. Nebyla jedním z nejhezčích koní, byla hnědá s černou hřívou. Ale já ji měla ráda, i když to byl jen sen.

Myslela jsem na ni často, ale dnes mi to připadlo jako skutečnost, jako má budoucnost. A najednou jsem z dálky slyšela hlas mého tatínka. Volal na mne, slyšela jsem jen: „Jedeme domů.“ Moje kobylka v tu ránu zmizela. Nastoupila jsem do auta, ale dívala jsem se do stáje, v ní byla Janinka, já si tam jako obvykle přimalovala její hřibátko, mou kobylku. Seděla jsem v autě na cestě od babičky a přemýšlela jsem, jak řeknu mamce, že dnešní školní den nebyl úspěšný.

Dorazili jsme domů, když už se stmívalo. Já se plížila do pokoje, najednou zavolala mamka: „Hani, pojď mi říci, jaké byly ve škole známky!“ A já jsem poslušně šla, v obýváku jsem šeptala, že jsem dnes dostala z matematiky čtyřku, z češtiny trojku, atd. Mamka mi řekla, že mám celý týden „zaracha“, že se celý týden nebudu koukat na televizi. Rodiče mají vždy pravdu,

proto jsem odešla do svého pokoje a začala se učit. Chtěla jsem si známky opravit.

Druhý den, když jsem šla ze školy, zase jsem si vzpomněla na kobylku, kterou už miluji asi šest let. Je to dlouhá doba, ale když se taťka zeptám, jestli bych už konečně mohla dostat hřibátko, vysvětluje mi, co to dá práce a starostí. A kobylku bych stejně musela mít u babičky, tam bych za ní nemohla dojíždět každý den. Ale já dobře vím, že bych to zvládla. Po příchodu domů se mne mamka ani na školu neptá, asi se zlobí, myslím si. Taťka ji utěšuje. Na mne volá, že si chce se mnou promluvit. Asi jsem něco provedla, trochu se obávám. Proto jdu hned do svého pokoje a čekám na tatínka.

Najednou se otevřou dveře, tatínek přichází.

„Haničko,“ začne, „musíme maminku přesvědčit, že se dokážeš postarat o koně.“

Já jen nechápavě hledím na tatínka, vždyť také nechtěl, abych měla koně! A on pokračuje: „Víš, Janinka už za tři měsíce čeká hřibátko, které bude tvoje.“

Sednu si na židli a s úsměvem na rtech jen nechápavě koukám. „Tati, vždyť jsi nechtěl, abych měla koně! Tak proto už tolik s Janinkou nejezdíš do lesa tahat dřevo!“

„Tak to opravdu je, Haničko!“

Vyskočím ze židle a objímám tatínka. Říkám: „Jsi ten nejlepší tatínek! Ale maminka mi to asi nedovolí.“

„Tak ji budeme přemlouvat společně.“

Jdu do pokoje a říkám mamince, jak dlouho toužím mít hřibátko. Maminka se začne usmívat a řekne, pokud se o něj budu starat, že ho budu mít. Jsem šťastná, sen se naplňuje. Večer v posteli o tom přemýšlím. Cítím se nejšťastnější na světě. S úsměvem na rtech usínám.

O osm měsíců později.

Každý den jezdím s Janinkou, čekám na malé hřibátko, které může každou chvíli přijít na svět. Sedmý den odjíždím od babičky s tím, že Janinka je ještě ve stáji sama.

Je právě pátek. Jdu spát až v jedenáct hodin večer. Mám takové zvláštní tušení, nemůžu usnout, prostě to nejde. Jsem nervózní, беру si knížku na čtení.

Otvírám knížku, ale najednou se otevřou dveře u mého pokoje. Tatínek vtrhne do pokoje, křičí: „Hani, už je to tady, tvé hřibátko je na světě!“

Vyskočím z postele celá rozzářená, obejmu tatínka a říkám: „Tati, jedeme!“

A tatínek ví, že opravdu musí jet. Rychle si oblékám jen nejnnutnější, nechci zdržovat odjezd. Jsem velmi nedočkavá!

Když jsme u babičky, vtrhnu do stáje, ale hned ubírám na rychlosti. Vedle Janinky leží to nejkrásnější hřibátko. Je mnohem a mnohem krásnější, než bylo v mých snech. Přistupuji k němu velmi opatrně, hladím ho a objímám.

„Tati, bude se jmenovat ALFA,“ domlouvám se s tátou.

Alfa se staví na všechny čtyři nohy, začíná sát mléko od Janinky. Bude růst. Byla jsem u hřibátka asi hodinu. Alfa potom usnula.

Dnes jsou Alfě dva roky, jsme velmi dobré kamarádky. Jsem šťastná, sen se splnil!

Informace o některých akcích naší školy ze školního časopisu:

Klicperovo divadlo – Silnice

31. 3. 2008 jsme se vydali do Hradce Králové na další představení „Silnice“, které napsala Tereza Boučková. Osamělá a koupená dívka, Gelsomina, se vydává do světa za prací a penězi s komediantem a silákem, který si říká Zampanó. Dívka, která je napůl svatá, směšná i strhující, nešťastná a něžná, hledá štěstí a radost v primitivních a obyčejných věcech. Zampanovi dělá pomocníci cirkusáckého umění a překonávají spolu úseky po silnicích s malou maringotkou. Příběh v některých úsecích působí smutně až drsně.

Představení bylo opravdu pěkné a znovu poukazovalo na některé z vlastností lidí. Těšíme se na další a zároveň již poslední představení v tomto školním roce.

PRAHA 5. & 9. TŘÍDY

8. dubna jsme se ráno o půl sedmé shromáždili na nádraží. Jakmile přijel autobus a my si vybrali své místočko, rozjeli jsme se přes Jaroměř, Hradec Králové až do Prahy. Tam jsme dorazili v 9:30, ale než jsme se dostali k Pražskému hradu, který měly obě třídy na programu, bylo 10:00 hodin.

Naši první památkou v Praze byl chrám sv. Víta. Potom jsme šli na Pražský hrad, kde jsme měli připravenou hru na hrad. Další zastávkou bylo Náprstkovo muzeum, ve kterém se mi líbil meč sv. Václava.

MATYÁŠ, 5. TŘÍDA

Jelikož se na Hradě připravovala výstava korunovačních klenotů a prostory, které jsme měli navštívit byly uzavřené, chtěli jsme se alespoň podívat do chrámu sv. Víta, ale fronta dlouhá 10 metrů nám prozradila, že to máme vzdát. Pod Pražským hradem jsme si užili krásný výhled na Prahu, zdokumentovali se a pokračovali po starých zámeckých schodech až do Valdštejnské zahrady. Tam jsme si v krásném, klidném prostředí posvačili a prohlédli si umělou krápníkovou stěnu, kde jsou ukryté žáby, hadi a podobné příšerky. Prošli jsme kolem Senátu a pokračovali k Poslanecké sněmovně. Tam jsme si chvíli postáli, pozdravili pana Škromacha ☺ a pak

nám opět vesele oznámili, že se zasedání nekoná. Tudíž jsme tam neměli přístup. S tímto dalším zklamáním jsme odešli alespoň do informačního centra Poslanecké sněmovny a pak si šli zlepšit náladu do McDonaldu. Po načerpání dalších sil jsme přes Karlův most a Staroměstské náměstí došli až k České národní bance. Prošli jsme detektorem kovu, věci si schovali do šatny a zhlédli dva krátké filmy, které se vztahovaly k ČNB. Dále jsme v bance navštívili expozici ČNB, kde bylo 65 vitrín. Dříve se v těchto prostorech nacházel trezor z 30. let, který měl vysoké zabezpečení a dveře, které tam jsou dodnes, váží 32 tun. Prohlédli jsme si vývoj platidel, ověřili pravost vlastních bankovek, a sledovali další 2 krátké filmy. Jeden byl o manipulaci s penězi v ČNB a druhý o pětistovce (od návrhu bankovky až po její první vydání v roce 1993). To byla naše poslední zastávka.

Exkurze nás nadchla. Jen nás zamrzelo, že polovina míst, které jsme měli navštívit, nedopadla. I přesto to pro nás byl velice příjemný den a exkurze se nám moc líbila.

9. TŘÍDA =)

Klicperovo divadlo – Hradec Králové

26. května jsme byli v Klicperově divadle na posledním představení tohoto školního roku. Byla to Zimní pohádka od W. Shakespeara.

Král Leontos se oženil s krásnou Hermionou, kterou moc miloval. Byl příliš žárlivý, a tak po návštěvě přítele z dětství Polixena, jí začne podezírat z nevěry. Nikdo ho nedokázal přesvědčit o opaku. Svou ženu, která byla těhotná, uvězní a ta záhy porodí dceru Pertidu, která je na rozkaz krále odnesena pryč.

Za několik let se Pertida, zachráněná a vychovaná pastýřem, seznámí s Polixenovým synem, Florizelem, který vypadá jako obyčejný chlapec (je to ovšem královský syn, což on si nechce přiznat). Polixenes se dozví o jejich vztahu a protestuje. Vzápětí vyjde

najevo, že Pertida je dcerou krále Leonta. Nakonec se objeví i její matka, která předstírala, že je mrtvá, jako trest pro krále. Nakonec se všichni usmíří a vystrojí svatbu. Představení bylo moderně zpracované. Ze začátku jsme tomu moc nefandili, ale druhá polovina se nám líbila čím dál tím víc.

Děkujeme za všechna 4 představení a třeba příští rok opět v Klicperově divadle na viděnou.

HASIČI

Dne 10. března, 1. – 5. třída navštívila hasičskou zbrojnici v Malých Svatoňovicích. Když jsme přišli, ujali se nás dobrovolní hasiči. Ukázali nám reakci ohně na hasicí přístroje, jejich vybavení k různým zásahovým situacím a hasicí auta. Exkurzi jsme zakončili v místnosti s televizí, kde nám hasiči pustili video s ukázkou popálenin, autonehod, hořících domů apod.

5. TŘÍDA

Exkurze 9. třídy – Sněžka

Zatímco 28.5.2008 většina žáků psala do svých sešitů, 9. třída se vydala na procházku ☺. Naším cílem bylo pokořit nejvyšší horu České republiky - Sněžku. Nejprve jsme jeli vlakem do Trutnova. Po půlhodinovém volnu jsme všichni na nástupišti číslo 8 nastoupili do autobusu, který nás dovezl až na Pomezní Boudy. Odsud už nás čekala pěší túra na vrcholek Sněžky. Počasí nám přálo, a tak jsme se tam bez problémů všichni dostali. Výhled byl opravdu moc pěkný a dokonce jsme měli možnost se vyfotit i ve sněhu. Po načerpání ztracených sil jsme se vydali na trochu náročnější cestu dolů – Obřím dolem. Cestou jsme navštívili Ekologickou expozici a po jejím zhlédnutí jsme šli na autobus. Únava už se na nás podepisovala a někteří z nás měli co dělat, aby neusnuli. Nakonec jsme se ale všichni vrátili v pořádku domů. Myslím, že budu mluvit za všechny, když řeknu, že jsme si tento den velmi užili a mnohokrát děkujeme paní ředitelce Kostecké a paní učitelce Vítové, že nám tuto exkurzi zajednaly.

9. třída

Zájezd do Londýna

Dne 5. května se uskutečnil zájezd do Anglie. Na nádraží jsme se rozloučili s rodiči, nasedli do autobusu a zajeli ještě pro další účastníky zájezdu ze Rtyně v Podkrkonoší. Když už jsme byli v plném počtu, konečně jsme vyrazili! Ve večerních hodinách jsme se dostali přes hranice do Německa. Dále jsme projížděli Belgií a Francií, kde jsme se nalodili na trajekt. Cesta trajektem netrvala dlouho, a proto jsme se zanedlouho dostali na Britské ostrovy. Teď už jsme byli jen krůček od našeho cíle. Přijeli jsme do Londýna a vyrazili na první prohlídku. Nejdříve jsme si v Greenwich prohlédli, kudy vede nultý poledník. Dále jsme viděli školu budoucích královských námořníků, pluli parníkem a

mnoho dalšího... K večeru nastalo asi pro všechny z nás nepříjemné čekání na anglické rodiny, u kterých jsme byli ubytováni. Myslím si, že to pro všechny dopadlo dobře a hostitelé se o nás dobře starali. Druhý den zájezdu nás rodiny přivezly na domluvené místo a my jsme vyrazili do Brightonu. Je to krásné přímořské město, kde jsem obdivovali nádherné bílé útesy. Myslím si, že to byl asi ten nejhezčí zážitek. A pěkné zážitky jsem si odnesl z mořského centra „Sea Life Centre“. Potom následovala cesta zpět do rodin. Nastal třetí den a my jsme se snažili ty poslední chvíle v Londýně využít co nejlépe. Svezli jsme se nad Londýnem na velkém kole „London Eye“. Procházeli jsme kolem mostu „Tower Bridge“, jeli patrovým autobusem a nadzemní dráhou, viděli budovy parlamentu a „Big Ben“. Přiblížil se čas odjezdu, nasedli jsme do autobusu a vyrazili zpět do České republiky. Ale to ještě předbíhám, nejprve jsme jeli Euro tunelem do Francie. A potom nás čekala nekonečně dlouhá cesta autobusem. Ve Rtyni jsme se rozloučili s našimi novými kamarády a odjeli do Malých Svatoňovic. Na nádraží nás už vyhlíželi naši starostliví rodiče.

Myslíme si, že zájezd do Anglie byl SUPER!!

Za 7., 8. a 9. třídu - Karolína Čepelková

8. a 9. třída

Datum	Soutěž	Jméno účastníka	třída	Umístění
23. 4. 2008	Biologická olympiáda OKRES	Lukáš Daniš	7.	9.
		Jakub Kuba	7.	18.
		Luboš Polák	6.	21.-23.
16. 4. 2008	Biologická olympiáda OKRES	Milada Šnytová	9.	18.
		Alice Dohnalová	9.	10.
		Nikola Jirásková	9.	22.
15. 4. 2008	Zeměpisná olympiáda KRAJ	Hynek Schlindenbuch	8.	7.

Zdravotnická soutěž v Úpici 30.4. 2008 a v Trutnově 14. 5. 2008

Hlídka	Členové hlídky	Umístění v Úpici	Umístění v Trutnově
1.ST.	Katka Brzáková (Lenka Heryánová – TU - 9.), Karolína Čepelková, Zdeněk Hudec (8.) Alice Dohnalová, Nikola Jirásková (9.),	1.	4.
2.ST.	Nina Schlindenbuchová, Diana Straková, Adéla Čepelková, Anna Martincová (6.), Lenka Franzeová(8.)	3.	9.
3.ST.	Annemarie Benešová, Jára Bernard (Katka Brzáková – TU - 8.), Vladimír Kábrt (5.), Jakub Beneš (6.), Oldřich Vosyka (8.)	9.	7.
1.ML.	Jana Plíšková, Sabina Scholzová, Petra Eliášová, (3.) Tereza Jirsáková (Zuzana Nováková – TU), Karolína Máslová (4.)	3.	5.

Datum	Akce	Místo konání	Třída (kdo)	Umístění
23. 4. 2008	Vybíjená OKRES	Trutnov	4 + 5. dívky	1. postup do kraje
22. 4. 2008	Přehazovaná	ZŠ Úpice Bratří Čapků	6.+ 7.	Žáci – 4. Žákyně – 2.
29. 4. 2008	Malá kopaná	ZŠ Úpice Bratří Čapků	Mladší žáci	1.
29. 4. 2008	Malá kopaná	ZŠ Úpice Bratří Čapků	Starší žáci	2.
17. 5. 2008	Májový streetbalový turnaj	Havlovice	Lukáš Brzák Jiří Holas Matěj Králíček Dominik Balcar	1.

Přijďte se podívat na výstavu výtvarných prací dětí výtvarného kroužku a dětí I. stupně ZŠ.

Výstava bude zahájena vernisáží 13.6. v 15.30 hodin v malém sále zdejšího kulturního klubu.

Otevřeno bude 13.6. od 15.30 do 17.00, v sobotu a neděli od 9.00 do 12.00 a odpoledne od 14.00 do 17.00. Od pondělka do středy můžete výstavu navštívit dopoledne po telefonické dohodě /muzeum 499 886 295/, odpoledne od 14.00 do 17.00 hodin.

Přijďte ocenit práci našich dětí a povzbudit je v jejich práci.

Alena Herzigová, uč.

Fotbalová příprava

Sportumilovné čtenáře bych chtěla informovat o tom, že kromě družstva žáků a mužů má svou fotbalovou soutěž rozehranou prvním rokem i příprava, tj. děti do 5. třídy. Ve skupině C hrají kromě našich družstva z Úpice, Rtně v Podkrkonoší, Pilníkov a Svobody. Každou neděli dopoledne se na trávníku jednotlivých oddílů – pravidelně se střídají v pořadatelské činnosti – sejdou čtyři družstva a sehraji tři utkání, a to 2 x 20 minut za jeden zápas. Vždy je vyhodnoceno pořadí družstev a ocenění jsou i nejlepší hráči jednotlivých oddílů. Favoritem naší skupiny je družstvo Úpice, kterému jsme sebrali body jen my, když jsme ho 1. června dokonce porazili. V tentýž den naše družstvo konečně získalo vytoužené 1. místo se ziskem 9 bodů a skóre 12 : 0. V průběžné tabulce jsou naši malí hráči na druhém místě s náskokem jedenácti bodů na třetí Rtni. Nejlepšími střelci v našem družstvu jsou Michal Nyklíček 14 branek, Maruška Koťátková 10 a Lucka Koťátková 6 gólů. A kdo další bojuje za naše barvy? Petra Eliášová, Anička Eliášová, Tomáš Tyrner, Marek Weinelt, Jakub Franze, Matěj Tišler, Martin Petráš, Jan Králíček, Dominik Beneš, Robin Balcar a Luboš Daniš. Družstvo trénuje pan Miroslav Franze a Ing. Pavel Králíček. Popřejme našim mladým fotbalistům, aby se jim v závěrečných bojích dařilo neméně dobře.

Klub českých turistů, odbor Malé Svatoňovice pořádá
v sobotu 7.6.2008

34. ročník dálkového pochodu a cyklojízdy

KRVAVEJ ČEPELKA - Krajem bratří Čapků

prezentace: Malé Svatoňovice, nám. K. Čapka start: od 6.00 hod průběžně

informace: Jan Šafář, 17. listopadu 205, 542 34 Malé Svatoňovice ☎721322561

Trasy: pěší 15, 30, 50 km, cyklo 20, 40, 60 km

V rámci Dětského dne dětská trasa rodiče s dětmi 5 km

(společný start v 9.00 hodin četbou pohádky)

Bohatá tombola

Malé Svatoňovice - náměstí, Kolčarka, Horní Vernéřovice, Studnice, Jiráskovy skály, Záboř, Janovice, Radvanice, Paseky, Malé Svatoňovice - náměstí

Koupím byt

jakékoliv velikosti, vlastnictví,
i s právními vadami,
zadlužený, před rekonstrukcí.
Platím hotově a na své náklady
vše vyřídím a vás nechám dál
bydlet.

Tel.č.: 777 152 005

Umíme vyřešit Vaši exekuci do
48 hod. Kompletní právní servis.
Volejte 774 804 600, více také
na www.exereality.com

Zadluženou nemovitost rychle
odkoupíme. Platíme hotově.
Tel.č.: 774 804 602

Tenisový oddíl TJ Sokol Malé Svatoňovice
pořádá **tenisový turnaj** ve čtyřhrách

Memoriál Mirka Sojky a Jana Andrla

sobota 5.7.08 – volná soutěž
neděle 6.7.08 – veteráni

Občerstvení zajištěno

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ
V MALÝCH SVATOŇOVICÍCH POŘÁDÁ

LETNÍ VÝSTAVU KVĚTIN

(FUCHSIE, MEČÍKY, ASTRY AJ.)
A DALŠÍCH VÝPĚSTKŮ VE DNECH

8.-10.8.2008

OD 8.00 HOD. DO 17.00 HOD.

SVÉ EXPONÁTY PŘINESTE PROSÍM

7.8.2008 DO 18.00.

PŘEDEM DĚKUJE VÝBOR ČZS

Nové videoreportáže

z posledních akcí v Malých Svatoňovicích
jsou již uveřejněny na stránkách internetových
televizí :

- videoreportáž ze **Dne dětí** naleznete na
www.nasetelevize.cz pod názvem Pochod po-
hádkovým lesem
- videoreportáž z prezentace nové sbírky veršů
**Vlastimila Šubrta VŠECHNO JE JINAK, tucet
biblických příběhů tak trochu naruby** nalez-
nete na www.televize-js.cz
- videoreportáž ze **Dne bezpečnosti** naleznete
na www.televize-js.cz
- videoreportáž ze **křtu poštovní známky** nové
emise Dětem Povídaní o pejskovi a kočič-
ce naleznete na www.televize-is.cz

Divadelní soubor Jiráskova divadla Hronov a KIS Hronov
uvádí divadelní představení
Williama Shakespeara

VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ aneb "Na každého dojde"

Neděle 8. června 2008 v 17.00 hodin

ve velkém sále Kulturního klubu
v Malých Svatoňovicích

Vstupné 30,- Kč

ČESKÁ
POJIŠŤOVNA a. s.

PROVOZNÍ DOBA - STŘEDA 15.00 - 17.00 HODIN

POJIŠTĚNÍ:

STAVEB
DOMÁCNOSTI
ODPOVĚDNOSTI
VOZIDEL
LÉČ. VÝLOHY DO ZAHRANIČÍ
ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ
ÚRAZOVÉ POJIŠTĚNÍ
POJIŠTĚNÍ DĚTÍ
PENZIJNÍ POJIŠTĚNÍ

POJIŠŤOVACÍ PORADCE:

KVĚTOSLAVA BEJROVÁ
HAVLOVICE 270
542 32 ÚPICE
IČO: 14528339
kveta.bejrova@tiscali.cz
tel.: 603 433 638